
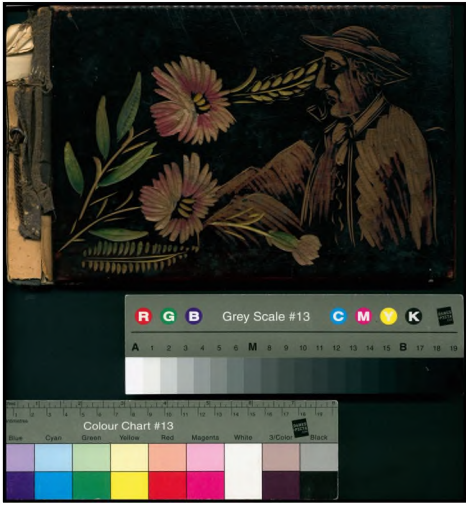
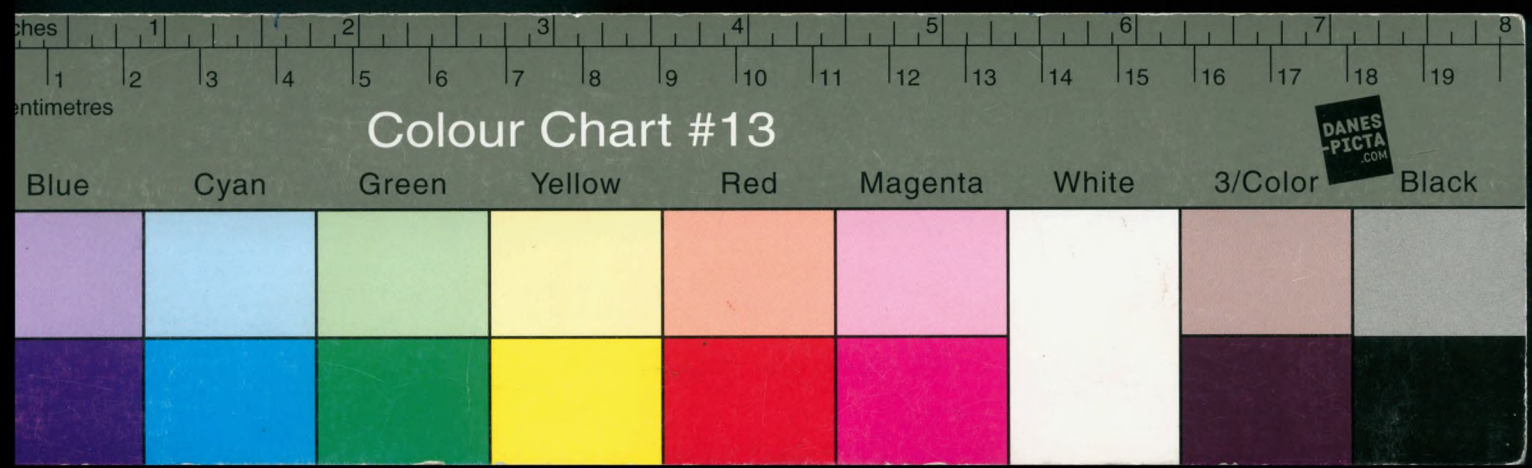
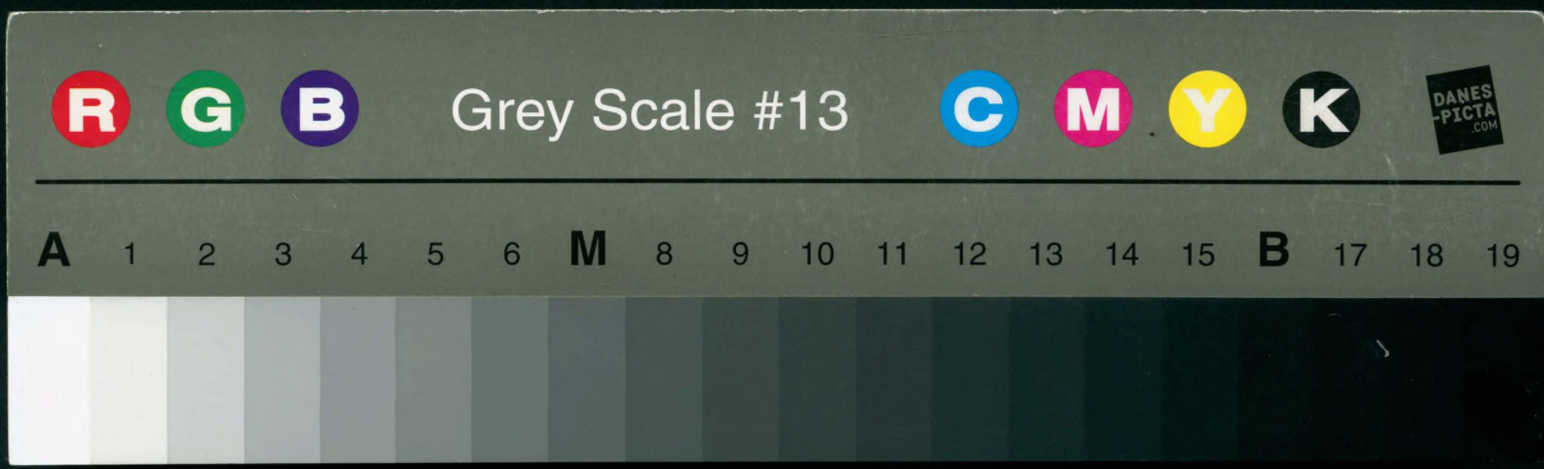

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p style="text-align: center;">Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii</p> <p>Pamiętnik szkolny z czasów II wojny światowej należący do Marii Stonawskiej</p>		
<p>Ilość stron oryginału</p> <p style="text-align: center;">37</p>	<p>Ilość skanów</p> <p style="text-align: center;">37</p>	<p>Liczba plików publikacji</p> <p style="text-align: center;">77</p>
<p>Autor</p> <p style="text-align: center;">Stonawska Maria</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny</p> <p style="text-align: center;">brak danych</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania</p> <p style="text-align: center;">Ustroń</p>	<p>Rok wydania / Data powstania</p> <p style="text-align: center;">1940</p>	
<p>Sygnatura</p> <p style="text-align: center;">---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.)</p> <p style="text-align: center;">pamiętnik szkolny</p>	
<p>Wymiary (wys x szer)</p> <p style="text-align: center;">16,5x26,5 cm</p>	<p>Stan zachowania</p> <p style="text-align: center;">---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu</p> <p>Pamiętnik należał do ustronianki Marii Stonawskiej. Osadzony jest w drewnianej oprawie z wizerunkiem górala, na tylnej okładce wryty w drewnie monogram właścicielki oraz napis: Kraków 18 VIII 1939. Wpisy zaczynają się w 1939 r., chociaż oficjalne pamiętnik datowany jest na 10 III 1940 r. Wysoce artystycznie ilustrowane wpisy pochodzą głównie od koleżanek i kolegów szkolnych. Sporządzono je przeważnie w języku polskim (znacznie rzadziej niemieckim).</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce)</p> <p>Ustroń w czasie II wojny światowej, Maria Stonawska, Łucja Zahrajówna, Bronisława Madzianka, Gertruda Dudkówna, Małgorzata Drozdówna, Hermine Pletnitzki, Dominik Ferfecki, Zosia Nowakówna, Bolesław Kiecoń, Helena Matulanka, Elżbieta Myrmusówna, Wanda Michejdzianka, Irena Gańczarczykówna, Alojzy Kopieczek, Stefania Gogólczanka.</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuźnia, letnicy itp.)</p> <p>Ustroń podczas okupacji, edukacja szkolna podczas II wojny światowej, wpisy koleżeńskie do pamiętników podczas II wojny światowej, umiejętności plastyczne młodzieży z czasów okupacji</p>		
<p>Prawa autorskie</p> <p style="text-align: center;">---</p>		

USTRÓN, 10. 3. 1940.

W. G.

PAMIĘTNIK.

MARIA

STONAWSKA.

Jak gołab biały, jak Anioł niewinny,
Taka być nawet Polka powinna,
Bądź godną Polski imienia.

Milij Mani wpisala się
Duchówna Trutka.

Pruski 13/II 41.

21

Mej serce Polki —
— Anus anioła,
Hartuj: Two rolę zrodz zycia bura,
Przed nieszczęśliwym niegimaj proła —
Bądź opiekunką, złamanych dusz.

Tych kilka słów zwrębiła
Malgomania Prozdawug Nr. 7.

Życie nie w samych składach się, różni
 Nie w samych sercach umieszczeni,
 I ono ma swój chwile, burze
 Ma swój czas, jesień.

Lecy się, szybko jak wody bieg
 Dążącej do swej przystani,
 Nieśie łódź naszą, na drugi brzeg
 Lub do stekłani.

Do wieńca wspomnień kresli się,
 Twoja kochanko Basia.

Ostatni dzień
 21.V.1940

13
8. XII. 1940.

Bądź jak rosa, co rankiem wykwitła
do słońca, poranną rosą, wzbudzona
Bądź Ty tak zawsze kwieś i kwitniesz,
Lecz nie rani, nie wiedzij jak ona.

Miej koleżance kreśli się do pamiętnika twój koleżanki

H. Fauda.

Gdy mój grobowiec księżyc oświetli,
 I czarna ziemia przykryje mnie.
 I gdy jak z grobu Ciebie doleci
 Wspomnij przynajmniej,
 że był ktoś co Kochał Cię!

Na pamiątkę Kochanej
 Kolerance
 kreśli się

Lesia Górnicyńska

Driedite, den 10. 8. 1941.

15

Lieulich ist der Reiz der Jugend,
Doch die Blüten fallen ab,
Aber Edelmut und Jugend
folgen dir noch übers Grab.

Zur steten Erinnerung
an deine Cousine
Hermine Plehnböck

Nach ci się spełni
 w życiu dany,
 Co tylko Twoje serce
 wymarzy.

Wpisał się
 Krzysztof
 Dominik Perfekcyj

[Faint handwritten signature]

Weskan, 2. April 1940.

Sprich nie etwas Böses von einem Menschen,
wenn du es nicht geribt hast, und wenn du es
geribt hast, so frage dich: Warum erzähle ich es?

Zur Erinnerung an

Leo Feiler

110
10. 7. 1911

ebie sukaj sero wile,
 miej jedno oddane
 Jedno tylko nich będzie przez cie
 ukoherence

Bo pamiętaj, że wtedy gdy wiele ci
 sprzyja
 Śród tych kochających znajdzie się
 zmięja.

W dowód przyjemni wpaść się
 Paru i Kacjorykówna.

Ustron', 5. VI. 1940.

19

Chęć szukaj szczęścia w marzeniu
Chęć w snach młodzieńczych lat
Lecz w pracy i poświęceniu
Bo to młodości kwiat.

Na pamiątkę kochanej Manie
Łosia Nowakówna

Piszuj się czysto,
 Jak tylko umiesz,
 Piszuj i maluj,
 Jeśli sam umiesz,

Trzeba z zymymi naprzód iść
 Po życie sięgać nowe
 A nie w uwiędłych laurów liść
 Z uporem stroić głowę

(H. Hsnyk)

Do zbioru wspomnień

Kiecori Bolek

listoiz, 30. 11. 1940.

Podzimní víchry šumí nad světem

V lidských oči stábně se slzy
Pro smutnej remi písničkou i
kvítkem
But' ravoše Mařenko Ty!

Na paměťku

v písujese se
Teta Maňa

Gibst dein Herz mir keine Krone
 Gibst es mirum der dich liebt
 Gebst es mir dann zum Lofen
 der dafür dich seine jagt.

Zur Freiwilligen Erinnerung
 an meine
 Louise

Ludwig Pletuitzki

Hofbergwitz, den 31. 8. 1941.

Kto przyjaciele szuka bez wady,
 nigdy nie karna przyjerui,
 nawet mu cich jej nie mignie blady,
 Kto przyjaciele szuka bez wady...

Nie znajdzie pośród ludzkiej gromady,
 rawodem serce rozdrazui -
 Kto przyjaciele szuka bez wady,
 nigdy nie karna przyjerui.

Na pamiętkę wpisać

Przystawia perstie.

Helena Matełanka

Ustroń 22/IV. 1940.

24

Okiem pogodnym, czystem patrz na ludzi,
z Twojego języka prawda niechaj płynie,
ucho Twoje mową niechaj się nie zbrudzi,
a Bóg w sercu Twoim będzie miał świątynię.

Na pamiątkę

kochanej koleżance

wpisana się

Elżbieta Myrmusówna

W każdym prawie pamiętniku
mało prawdy dużo krzyku!

Wciąż te wiersze oklepane
w różnych księżkach wypisane.

Ja zaś tylko piszę skromnie,
nie zapomnij nigdy o mnie!

Dla miłych wspomnień napisana

Michejdzianka Wanda.

Przyjajin piękne wianki wije.
Ciernie rózne przeplata.

Dla przyjaciół otowiek żyje,
To jest kolej tego świata.

I ja idę tą koleją.
Mita cieszę się nadzieją.

Ze policzysz imię moje,
Miedzy przyjaciółki Twoje.

wpisata się.
Erika Gańczorczykówna

Och skawi się przyjaciół! Luce jest dość cenne...
Ciagle umiemy go stoczyć, miły cukier kawy...
Jasne chwile przeszkodzą, zawsze chwile ciemne
i z przykrych wspomnień miła, uśmiech zabawę.

Łochanej mamie

Wello.

Ustroni 15/III. 1941.

Mommsi

w piśtola
się

kurusia

Stmłka

Na pamiatkę narysowałem
Alojzy Kopiczek

Ustron' 7 VII 1940.

3
Ustria, 10/IV 1940.

Wszystko na świecie, wszystko przeminie
Promienie zgasną, woda przepłynie
Przeminie radość i to co boli
I chwile szczęścia i te niedoli.
Przeminie rokosz, marna chwilowa,
Przeminie światła droga ciemnowa
Przeminie radość, przejdzie cierpienie
A pozostaje tylko wspomnienie.

A pamiętkę wpisana się
Mamusia.

Ustroń, 25.1.1941.

Śmiej się wśród ludzi,
Płacz tylko w ukryciu,
Bądź lekka w tańcu,
Lecz nigdy w życiu.

Na pamiątkę wpisała
Łogółpauka Stefania

Abyś wśród blasku i wroni rzy
Życie spędziła wesito,
Abyś nie zmągała światowych burz
Twoim szczęściem rozbita czoło,
A jeśli kiedy w życiu podbrój
Bolesci Twoje serce przygniecie,
Pomyśl że niema koleów bez rzy,
Że niema ludzi szczęśliwych na świecie.

Na pamiętkę, wpisana się
Kawolima Michrowna.

Ustroni, 16. II. 1941.

Легкое чтение на юге: — Чес...
(Никто)

На памятку copied
Лавин

Niech ci życie ~~miło płynie~~
jako woda po równinie
niech ci się szczęście rozwija,
jak najśliczniejsza lilia.

Na pamiątkę tych kilka słów skreśliła
E. Potoplakówna.

Jeśli Cię w życiu ktoś
 zrani
 a w sercu Trzymaj go
 bliźnia. To wspomnij!
 że po słodkości wiesz i cierpiała
 nasza

"Kochana Ojczyzmo!"

Wpisal się na pamiętke
 p. H. majomy klony
 z racunkiem myśli o kraj.
 zawsze ten sam życiowy:
 Władek. S.

My pamieć!

W każdej chwili i godzinie
 Kiedyś stoją rzeka płynie
 Kiedyś odjeżdża przez góry
 Tężo Mani w sercu rzyce.

Na pamięć Miłej Koleriance
 wpisana się

Schon ist die Hande zöhlen
 doch mit Sorgfalt sie zu werden
 ist des Weisen Licht;
 Viele die sich Freunde nennen,
 wollen Dich nur im Glücke kennen,
 doch im Unglück nicht.
 nur die Siemollischen Erinnerung
 an

Ustron 30. Juni
 1940.

GR.

Ustron 10. V. 1949.

4
Jdx

Idź przez życie z dobrą
minką,
Bądź jak jestes'
zuch dziewczynką

Na pamiątkę
kochanej Kolesauce.
Lucia Zahrajówna

16 VI 1979

Wu pomieci

Na górze róże

Na dole bez

Niech twoje kycie

Płynie bez Ter.

Wu pomieci
Baba
Esia

6

Nie poddawaj się trosce
ani tej wątpliwości
wsłuchaj się radośnie
ufnie, kochająco.
rozwijaj się jak kwiat do słońca
a burzy stawiaj mierz nie czoło!

Do wieńca wspomnień wpirata ci się:

Madziarka Bronisława

1. Października 1944.

W
 W każdym prawie
 pamiętaniu mało praw-
 dy dużo. Krzyku.

Więź te wiersze oklepane z
 różnych ksiązek wypisane.
 Jaxos) tylko) piszę skromnie
 nie zapomnij nigdy o marie.

Krzyszto,

Mądrym być -
 to wielka satuka,
 ale dobrym -
 jeszcze większa!
 Kochanej Mani -
 Józef Biedziński

Cieszyn, 17.7.1944

7
Desen hüben Halden,
Alle inen Linsen walden,
Noch in d'fuer Briefe,
Hies inson fuenfsohd nist.

Zuo fuenfsohd

fuenfsohd

EDenler

Ufson 3/V. 1840